

Lag om krav på installationer för alternativa drivmedel;

utfärdad den 13 oktober 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om hur installationer för alternativa drivmedel ska vara utformade och om information till användarna av sådana installationer.

2 § Med alternativa drivmedel avses bränslen eller kraftkällor som, åtminstone delvis, fungerar som ersättning för fossila oljekällor för energiförsörjning till transporter och som kan bidra till förbättring av miljöprestandan inom transportsektorn.

Krav på installationer

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på

1. installationer för överföring av alternativa drivmedel till fordon och fartyg, och
2. vilken renhetsgrad väte ska ha i installationer som avses i 1.

Avgifter för laddning av elfordon

4 § Avgifter för att ladda elfordon vid laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten ska vara skäliga, objektiva och icke-diskriminerande.

Med laddningspunkt avses ett gränssnitt där ett elfordon i taget kan laddas eller där ett batteri på ett elfordon i taget kan bytas ut. En laddningspunkt ska anses vara tillgänglig för allmänheten om användarna har icke-diskriminerande åtkomst till den.

¹ Prop. 2015/16:186, bet. 2016/17:TU2, rskr. 2016/17:10.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen, i den ursprungliga lydelsen.

Information till användare

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att lämna information om vilka fordon som regelbundet kan tankas med enskilda drivmedel på marknaden eller laddas vid laddningspunkter.

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att vid tankstationer tillhandahålla information om enhetspriser för andra relevanta drivmedel.

Tillsyn

7 § Den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) utövar tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

8 § Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för tillsynen och för att de som omfattas av tillsynen ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

9 § Tillsynsmyndigheten får ta ut avgifter för ärendehandläggning och för tillsynen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Överklagande

10 § Beslut om föreläggande enligt 8 § och avgift enligt 9 § första stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 18 november 2016.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖVFEN

ANNA JOHANSSON
(Näringsdepartementet)